

תת"ע 4856/08/22 - יניב ססי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4856-08-22 מדינת ישראל נ' ססי
תיק חיצוני: 10156945080

בפני מבקש נגד משיבה
כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
יניב ססי
מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 19.9.2022.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 21.06.21 של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בזמן נהיגה, בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 1,000 ש"ח.

דין והכרעה

4. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:
- "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
5. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע, כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
6. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
7. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

8. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידחות על הסף בשל כך. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.

קבלת ההזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

9. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

10. בעפ"ת 62391-02-19 סויטי נ' מדינת ישראל מיום 16.5.2019 (לא פורסם) קבע כב' השופט כדורי כי לשם ביסוס חזקת המסירה, די למאשימה להראות שההזמנה לדין נשלחה לנמען ההזמנה בדואר רשום.

דהיינו אם הוכיחה המשיבה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

11. בהתאם לאישור המסירה שצרפה המשיבה לתגובתה, קיבל המבקש הזמנה לדין ביום 20.8.2021. אישור המסירה נושא את חתימתו של המבקש. לטענת המבקש אין מדובר בחתימתו. המבקש לא צירף מסמכים או אף ראשית ראיה לכך שאין מדובר בחתימתו. לפיכך המבקש לא הוכיח טענתו כי אין זו חתימתו.

12. אם לא די בכך, ביום 18.2.2022 נשלחה למבקש הזמנה לדין נוספת אך הוא סירב לקבלה.

13. לפיכך, אני קובעת כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

15. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד הגיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

16. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 14.04.02), רע"פ 1773/04 אלעזר אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.02.04)).
17. המבקש כפר בביצוע העבירה. לטענתו הטלפון שלו היה בכיס חולצתו, ולא נעשה בו שימוש כלל.
18. בהתאם לנסיבות המקרה המפורטות בדו"ח השוטר עמד על גשר ביציאה ממנהרת צה"ל, הבחין ממבקש אוחז בטלפון בהיר ביד ימין צמוד לחזה ומבט כלפי הטלפון. השוטר זיהה את העבירה באופן ברור דרך שמשה קדמית שהיתה נקיה ושקופה
19. תגובת המבקש לדו"ח: "שמתי את הטלפון בכיס החולצה כי הוא נפל ולא השתמשתי בו". דהיינו המבקש הודה שנגע במכשיר הטלפון, לאחר שזה נפל. ובכך הודה למעשה בעבירה.
20. המשיבה טענה כי סרטון מצלמת גופו של השוטר, מראה ההפך ממה שנטען על ידי המבקש בבקשתו לבטל את פסק הדין. לטענתה בסרטון המבקש הודה בעבירה שיוחסה לו.
21. בנסיבות אלה איני סבורה כי יגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

שיהוי בהגשת הבקשה

22. מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי. בהתאם לאישור המסירה שנסרק לתיק בית המשפט המבקש קיבל לידי את גזר הדין ביום 31.10.2022. הבקשה הוגשה ביום 24.1.23 בשיהוי של כארבעה חודשים ממועד מתן גזר הדין, זאת ללא הסבר מספק, די בכך להביא לדחיית הבקשה (השו"ע"פ 75464-12-19 מעגל שני בע"מ נ' מדינת ישראל מיום 29.1.2020(לא פורסם)).

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.